

ad hvilke man kan nå frem til en sådan intensivering.

Det har været overvejet, hvilke skridt der kan tages med det formål at intensivere arbejdsgivernes brug af arbejdsformidlingen, og disse overvejelser vil blive fortsat. Det har vist sig særligt påtrængende at søge at råde bod på det forhold, at arbejdsgivernes arbejdstilbud ofte indgives til arbejdsformidlingen ganske kort tid forud for arbejdets overtagelse. I sådanne tilfælde forringes selvsagt arbejdsformidlingens muligheder for at anvise den ønskede arbejdskraft, og problemet accentueres, når der er tale om et større antal ansættelser inden for ét fagligt område. Med henblik på en forbedret funktion af arbejdsformidlingen foreslås derfor en ny lovbestemmelse, hvorefter arbejdsformidlingen under medvirken af vedkommende arbejdsmarkedsnævn regelmæssigt skal søge indhentet oplysninger fra arbejdsgivere om forventede ansættelser af ny arbejdskraft.

Der vil ifølge den foreslåede lovbestemmelse også kunne blive tale om indførelse af regler, hvorefter der regelmæssigt skal søges oplysninger fra arbejdsgivere om disses forventelige afskedigelse af arbejdskraft for en vis fremtidig periode.

Der henvises til § 1, nr. 1.

4. Det foreslås, jfr. § 1, nr. 4-6 og 16, at lovens § 55, § 55 a og § 72 ændres, således at en arbejdsperiode kun kan medregnes i de 26 ugers arbejde, som er en betingelse for ret til dagpenge, hvis den pågældende var medlem af en arbejdsløhedskasse i det tidsrum, hvor arbejdet blev udført.

Det findes på baggrund af de senere års udbygning af arbejdsløhedsforsikringen, herunder med reglerne om arbejdstilbud til langtidsledige og om efterløn, rimeligt at stille krav om øget tilknytning til arbejdsmarkedet som betingelse for ret til dagpenge.

Med forslaget søges dette gennemført ved at sikre, at ret til dagpenge ikke kan opnås gennem kortvarige, spredte og måske tilfældige arbejdsperioder, men kun gennem arbejdsforhold, der har været så etablerede, at de har medført medlemskab af en arbejdsløhedskasse.

5. I den vanskelige beskæftigelsessituation er spørgsmålet om, hvad en ledig må foretage sig uden at få fradrag i dagpengene, blevet af stadig større betydning. Af den offentlige debat omkring dette spørgsmål kan det også ses, at der dels hersker usikkerhed hos den ledige om, hvad der er tilladt, dels at afgørelser af sager inden for dette område af og til bliver opfattet som mindre rimelige.

Det er arbejdsministeriets opfattelse, at det gældende cirkulære fra 1970 ikke er tilstrækkeligt egnet til at vejlede om, hvilke aktiviteter der medfører fradrag, samt at der i et vist omfang er brug for en modernisering og liberalisering inden for dette område. Det er derfor hensigten at udsende nye regler om betydningen af bibeskæftigelse, jfr. lovens § 58.

Ved udarbejdelsen af disse regler vil der blive lagt vægt på,

- at ledige ikke medvirker til at begrænse udbuddet af arbejde ved at udføre opgaver, som ellers ville blive udbudt som egentligt lønnet arbejde,
- at den ledige ikke må kunne få ekstra fortjeneste gennem ledigheden, og
- at den ledige skal stå til rådighed for arbejdsmarkedet, dvs. at den ledige til enhver tid skal være i stand til at overtage arbejde og således ikke må have forpligtelser i forbindelse med bibeskæftigelsen, som gør, at han ikke er anviselig eller ikke i stand til at være aktivt arbejdssøgende.

Det er hensigten at udarbejde retningslinier, der samtidig med at varetage disse hovedhensyn giver de ledige så mange muligheder for at deltage i aktiviteter som muligt, og som kan give en rimelig vejledning om, hvilke aktiviteter man kan deltage i, uden at det medfører fradrag i dagpengene. Det må imidlertid understreges, at der er tale om et så bredt og mangfoldigt område, at det ikke vil være muligt at forudse enhver situation. Et nyt cirkulære vil således ikke kunne give svar på alle de spørgsmål, som kan stilles inden for dette område.

6. Forudsætningen for, at der kan udbetales dagpenge til et ledigt medlem er, at medlemmet står til rådighed for arbejdsmarkedet, dvs. at medlemmet skal være i stand til at overtage passende arbejde samt være aktivt arbejdssøgende. Nogle klare eksempler på situationer, hvor et medlem ikke står til rådighed (sygdom m. v.), er udtrykt i lovens § 62. Der findes imidlertid ikke derudover retsregler, der nærmere bestemmer medlemmernes forpligtelse til at stå til rådighed. Indholdet af rådighedsbegrebet er udviklet gennem praksis, hvilket har medført, at det kan være vanskeligt at overskue retstilstanden. Der er derfor et behov for klargøring inden for dette område.

På denne baggrund foreslås det, jfr. § 1, nr. 12, at ændre formuleringen af § 62, således at forudsætningen om at stå til rådighed for arbejdsmarkedet fremgår klart af lovteksten, og således at det også af lovteksten fremgår, at der normalt ikke kan udbetales dagpenge under uddannelse. Samti-